

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST Carrer Calvari, 57 - Tel. 57 32 18 ULLDECONA	Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Distribuïdor Videos JVC Avgda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 72 03 63 ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 72 00 07 - ULLDECONA	SUMINISTROS "LA SÉNIA" JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÉNIA - ULLDECONA	Mobles A R N A U Sant Lluc, 12 - Major, 82 Tel. (977) 72 03 58 ULLDECONA
Pastisseria millán Major, 115 - Tel. 72 02 82 ULLDECONA	JMS C.B. ELECTRODOMÈSTICS c/ major, 153 - tel. 72 06 38 - 43550 ulldecona (motsià)	FINQUES AGI MÉS DE 30 ANYS DINS DEL MÓN IMMOBILIARI Tel. 57 31 36 ULLDECONA agilitat i gestió immobiliària
Carnisseria OLGA Major, 160 - Telèfon 72 04 64 ULLDECONA	Fusteria LAVEGA-BOSCH, C.B. Avgda. Escoles, 5 - Tel. 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antigua Ctra. Vinaroz, s/n. Tels. (977) 72 02 09 - 57 30 16
SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 72 03 37 43550 ULLDECONA (Tarragona)	P & J REPORTATGES FOTO/VIDEO INDUSTRIAL I MÚSICA Calvari, 2 - Tel./Fax 57 32 29 43550 ULLDECONA	Oficina Tècnica LO y SA Major, 111 - Telèfon 72 00 48 ULLDECONA
CLAUDIA LLIBRERIA - PAPERERIA OBJECTES DE REGAL - PREMSA C/. Sant Antoni, 13 - Tel. 72 05 56 ULLDECONA	R. GRAU, S.L. FERRATGES PER A MOBLES Major, 104 - Tel. 72 06 87 - Magatzem: Ctra. Tortosa, s/n. Tels. 72 01 89 - 72 06 20 - FAX 72 11 15 43550 ULLDECONA (Tarragona)	Forn de pa J. CASOLA C/. Murada de Dalt, 37 - Tel. 72 08 24 - ULLDECONA

ORFEÓ ULLDECONENC. Foto retrospectiva finals dècada dels anys 50

"PERDUTS EN EL TEMPS"
 Obra que donà fi a les XIV Jornades de Teatre

**CLOENDA
 XIV JORNADES
 DE TEATRE**
 Pàgs. 2-3

**CRÒNICA D'UN
 BIFESTIVAL
 ROMÀNTIC**
 Pàgs. 4-5

**LA FABULOSA
 HERÈNCIA DEL
 REI BONET**
 Pàgs. 6-7-8

**NOTÍCIES
 DE LES
 ENTITATS**
 Pàg. 9

**NOVETATS
 FILATÈLIQUES**
 Pàg. 10

GASTRONOMIA
 Pàg. 11

CLOENDA DE LES XIV JORNADES DE TEATRE

La cloenda d'aquestes XIV Jornades de Teatre torna a ser un motiu més de satisfacció, tant pel treball portat a terme en l'organització de les mateixes, com també per la resposta que la gent de teatre, tant local com comarcal, ha donat a aquest esdeveniment cultural que gaudim des de fa catorze anys.

Compliments als actors, tècnics, col.laboradors, institucions... a tots els qui fan possible que cada diumenge, quan s'obre el teló, poguéssim guaitar una nova història, certa o figurada, que ens distraigui per uns moments la nostra atenció d'aquells afers quotidians que a vegades ens encaborien.

Felicitations al grup de Teatre C.C.R. per l'obra escollida i el bon ofici dels actors que la van representar.

I per fi, engrescar a aquest públic fidel que ve a veure el Teatre, a seguir per aquest camí l'any proper. Aquest any, en les sis representacions, han assistit més de 2.400 persones.

Ulldecona

Els millors grups amateurs es reuneixen a les Jornades de Teatre

Diuenge actua el col·lectiu Elenc Arbocenc

Núria Ventura/Ulldecona

Diuenge s'inaugura la catorzena edició de les Jornades de Teatre, que presentaran, durant els pròxims sis caps de setmana, els millors grups de teatre amateur de Catalunya.

A dos quarts de set de la tarda, al teatre municipal, s'inauguraran les jornades amb l'obra *Boeing-Boeing*, de Marc Camoletti, que interpretarà el grup Elenc Artístic Arbocenc de l'Ar-

boç. Posteriorment, actuaran a Ulldecona els grups de l'Associació Teatral K-Mana, de Calafell; el GTSF 87, de Reus; el grup Acte Quatre GT, de Granollers; el Tempo Teatre, de Sant Jaume d'Enveja; el grup Delta, de Deltebre i finalment, clausuraran les jornades, el grup del Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona. Els abonaments es posaran a la venda el primer dia de les jornades a les taquilles del teatre.

Nota de premsa apareguda al Diari de Tarragona, novembre 1996

27 d'octubre. "Boeing-Boeing". Elenc Artístic Arbocenc de l'Arboç

Autoritats i col.laboradors en l'acte d'acomiadament de les XIV Jornades de Teatre

3 de novembre. "La senyoreta Júlia". La K-Mama de Calafell

10 de novembre. "Història d'un mirall". S.F. 87 de Reus

17 de novembre. "Arsènic i puntes de coixí". Acte Quatre G.T. de Granollers

24 de novembre. "Un pont al riu". Delta Teatre de Deltebre i Tempo de Sant Jaume d'Enveja

1 de desembre. "Perduts en el temps". G.T. Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona

Components del Grup de Teatre del Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona

PRODUCTES I SERVEIS INFORMÀTICS

VENDA I PROGRAMACIÓ D'ORDINADORS
EQUIPS D'OFICINA
PROGRAMES A MIDA I STANDARD

Plaça Sales i Ferré, 14
Telèfon (977) 57 32 57 - Fax (977) 72 08 97
43550 ULLDECONA (Tarragona)

olivetti

SYSTEMS
PARTNER

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

CRÒNICA D'UN BIFESTIVAL ROMÀNTIC

Sempre m'ha agradat Ulldecona perquè és un poble pla, bonic i perquè la seva gent sent com ningú l'art i la música. Ulldecona és un lloc per viure, per enamorar-te i per gaudir de la cultura d'una manera intensa. Només cal informar-te de les nombroses i algunes d'elles notables entitats d'aquest caire que té la població, nodrida d'escriptors, poetes, historiadors i músics. Per tant, escriure ara per a una revista d'aquesta entranyable localitat ve a ser així com aquelles primeres vegades que sortia a l'escenari sense saber com sortiria la cosa...

El Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona em demana una crònica del festival que un cap de setmana d'octubre, i crec que sota la protecció de Sant Lluc, vaig presentar amb tanta sort i amb tanta qualitat per part dels actuant, que vàrem d'haver de repetir l'endemà, cosa que feia anys que no m'hi trobava. Fou emocionant veure i escoltar a persones que fa 35 ó 40 anys cantaven molt bé i que ara ho fan igual o millor, com Josep Campos, trist perquè intèrprets com Lucas Sales, amb la seva prodigiosa veu, no hagin tornat a l'escenari i més trist encara per no comptar amb el solidari "Trampa" a qui professava un afecte especial. Però amics, quan des de Martínez Jover "Machín", va començar, fins al darrer impacte de Josep Campos juntament amb l'Orfeó Ulldeconenc no solament em vaig sentir un jove de 19 anys com quan vingué per primera vegada a Ulldecona, sinó que el pas del virtuós Floreal Tallada, la bona actuació de Joan Bel, Joan Valls amb la seva inseparable guitarra, l'art i bellesa de Sabina López, la fusta d'artista de l'Enric Mesa, la professionalitat de Joan Ramon Castell, la precocitat de Salomé Doménech al piano, la personalitat de Loli Moreno, l'ofici i el romanticisme de l'Enric Ferré, la solera de Quim Riba al violí, l'Hector Reverter que es posava el públic a la butxaca tal com després va repetir el dia 10 de novembre a Tarragona, la gran veu de Josep Ríos, la força artística de Cristina Campos, la jovial Yolanda Escudero amb l'Albert i el Miquel, músics que fan honor a Ulldecona com Fernando Guarch i especialment Jordi Castell, el meu amic dels Valentins, i la magnífica actriu Maria Pietat Poy, em feren engrescar de tal manera que em vaig comprometre a portar aquesta meravella de grup a Tarragona, cosa que espero aconse-

guir, malgrat que les gestions són complicades. Crec que cal mantenir aquesta flamarada artística que s'ha revifat miraculosament després de prop de mig segle. I perquè tot sigui dit, cal fer menció de la dinàmica Junta Directiva del Centre Cultural i Recreatiu, l'ajut continuat del seu vice-president Juanjo Sans, l'equip de tècnics de so amb un impecable Joan Miquel que estava amb tot. Una menció especial, d'admiració i d'agraïment a l'ànima del Festival, a tu Enriqueta Sales que vas treballar de cortines a dins, que és el més difícil.

Mireu, em va fer retornar la inspiració poètica, cosa que feia anys que no em funcionava i amb la benevolència que sempre heu tingut amb mi, accepteu que faci, excepcionalment, com de trobador d'aquesta vila que tant estimo.

Ulldecona m'emociona

És tota una gran comarca o una petita nació,
és un mapa amb sis llocs o nuclis de població.
Diuen molts que és on la Catalunya s'acaba,
jo dic sempre: és on comença altra vegada.
És on regna la vall ufana, la terra més plana
per muntanyes sentinelles i Montsià vigilada.
Sabor ranci d'antigor, de modernitat social
engrescadora vida artística i també cultural.
De fadrines i senyores prou maques, una pila
que per festes llueixen el "mantó de Manila".
Éts festiva: la Pietat, sant Lluc, els mantons,
ets gastronòmica: ous bufats, corets i favons.
Éts esportiva: cicles, futbol, billar del millor,
ets artística: la música, l'Orfeó i La Passió.
I de les magnífiques pedreres que teniu aquí
fins va enamorar-se el genial Antoni Gaudí.
Que boniqueta i entranyable ets, Ulldecona
en frepitjar els teus vells carrers m'emociona.

Antoni Panadès Aguadé

PEDRO MARTÍNEZ JOVER

JOAN VALLS

HÉCTOR REVERTÉ IGUAL

CRISTINA CAMPOS PERALTA

JOSÉ RAMÓN CASTELL VERICAT

JOSÉ CAMPOS VIZCARRO

LOLI MORENO LÓPEZ

ENRIC FERRÉ GIL

Mª PIETAT POY FABRA

ENRIQUE MESA HORTONEDA

SABINA LÓPEZ OLIVA

JOAQUIM RIBA BRILLOS

LA FABULOSA HERÈNCIA DEL REI BONET

Realitat, ficció o llegenda? (1a part)

per Francesc Itarte i Vericat

La història del personatge del virrei Bonet i de la seua fantàstica herència és una divertida i pintoresca història, a cavall entre la realitat i la fantasia, la qual, de tant en tant retorna a la llum i provoca gran expectació entre la gent de les nostres comarques, principalment de les poblacions de la Sénia, Ulldacona, Alcanar, Amposta i Sant Carles de la Ràpita, llocs on presumiblement viuen alguns dels que porten el cognom de Bonet, Adell, García i Fibla, i que són possibles hereus de l'espectacular fortuna. Per a qui no hagi sentit explicar mai aquesta inversemblant i extravagant història de l'herència del "rei Bonet", la qual es remun- ta a la meitat del segle XVIII, gairebé dos segles i mig, a continuació us reproduïrem uns paràgrafs que van ser publicats a començaments de la dècada dels anys 30 de l'actual segle. Creiem que val la pena conèixer-ho:

«Un catalán aventurero se embarca un buen día con rumbo a Madagascar. El campo de Tarragona -su tierra natal- no le ofrece suficientes alicientes para vivir en él. Y da el salto hacia la lejana tierra, donde espera encontrar en un ambiente exótico distracción para su espíritu, atacado de una enfermedad que se descubre años después y se bautiza en inglés con el nombre de *spleen*. El protagonista de esta historia es de la Cenia y se llama Francisco Bonet Vidal». (Setmanari Crónica del 31 de maig de 1931).

Segons continua explicant aquest setmanari, al poc temps d'establir-se a Madagascar i en el virreinat de Santa Maria -llocs que avui pertanyen a la Federació Malaia- el nostre

aventurer aconsegueix enamorar la filla del virrei i, anys més tard, és ell mateix qui arriba a ocupar aquest càrrec. Un cop es veu investit dels atributs del virreinat comença a sentir nostàlgia de la seua terra i també te necessitat de presumir la seua fastuositat entre els veïns dels seu poble natal.

«(...) acompañado de un séquito fastuoso -continúa el setmanari Crónica- se presenta en La Cenia para epatar a sus paisanos. Pero el caso es que su presencia en el pueblo natal produce un efecto totalmente distinto al que esperaba el virrey. Sus compatriotas lo toman a chacota. Se burlan de él. Lo toman por loco. Creen asistir a una broma de Carnaval. Y el poderoso virrey se enoja y fulmina una condenación. Ahora que es opulento, ahora que es omnipotente, quiere vengarse de la incomprensión de los suyos. Y les anuncia que la fabulosa herencia que dejará no podrán disfrutarla sus parientes hasta la cuarta generación.

Sus parientes, naturalmente, se rien del gesto, que encuentran grotesco, ridículo. Y el virrey vuelve a Madagascar, maldiciendo de sus paisanos».

El cas és que a la mort del "rei Bonet", com era conegut per aquestes comarques, «llegó una fortuna de 136 a 140 millones de libras esterlinas. Por absurda que parezca la cifra, resulta más absurda la disposición testamentaria del virrey por la que ordenaba que su legado no se repartiese hasta cumplidos los ciento cuarenta años de su muerte, cuando él calculaba que viviria su cuarta generación.

LA FABULOSA HERENCIA DE UN VIRREY CATALÁN

¿Es cierto que ya ha cobrado alguien una parte de los millones del "Rey Bonet"?

Un presunto heredero de Ulldacona asegura que ha tenido en sus manos una copia del testamento del tío del Virrey

(De nuestro redactor-enviado)

EL HURACAN EN ULLDECONA

Cuando salí de La Cenia tenía el decidido propósito de no detenerme en Ulldacona. Nunca creí que, para robustecer mi información, pudiera hallar datos interesantes en el más populoso de los pueblos del distrito de Roquetes. Sabía, cierto es, que en el ex feudo de Querol existía algún ciudadano que llevaba el apellido Fibla. Pero, nada más; y esto era poco. No era bastante ni aún para retenerme en Ulldacona las breves horas que causará, por ejemplo, a la información de Tortosa.

Sufrió, he de confesarlo, un error profundo. Mi estancia en Ulldacona ha sido, para mi tarea, del más alto interés. Por dos razones: porque me ha permitido percatarme de la sensación causada en este pueblo por las informaciones de LAS NOTICIAS acerca de la herencia del "Rey Bonet" y porque, además—en varios intervíus—he conocido ciertos detalles de este complicado asunto que causarán, sin duda, honda emoción en el ánimo de nuestros lectores.

Los millones del "Rey Bonet" también son en Ulldacona—como en Tortosa y en La Cenia—el tema único de todas las conversaciones. De todas las conversaciones y de muchas actividades. Porque aquí la mayor parte de los que se consideran presuntos herederos, no se han contentado con vivir su sueño de futuras opulencias. Convencidos de la existencia de los millones y de su derecho a la herencia, se han apresurado a preparar cuantos títulos les acreditan como derecho-habientes a la misma.

Esto es, para los Bonet y los Fibla de Ulldacona, una buena nota. Porque indica que estos ciudadanos saben distinguir el justo medio entre el peligroso huracán del optimismo infundamentado y la actitud estéril del hombre que es escéptico de una manera irrazonada.

UNA VICTIMA DEL "REY BONET"

He aquí la anécdota cónica—rigurosamente histórica—del "affaire" Bonet, tan serio y tan complicado. Callaré, por respeto, los nombres de la protagonista y de su comparsa. Los callaré por la razón de que todavía viven, en Ulldacona, descendientes directos e inmediatos de la audaz y admirable dama que no quiso poner en manos ajenas la gestión de sus propios intereses. De aquella dama que quiso eclipsar la fama aventurera del Virrey—su antepasado—yendo, también, a la busca del vellocino de oro.

Hace de esto casi un siglo. Vivía en Ulldacona una señora viuda, que cobraba muy buenas rentas del patrimonio heredado de sus mayores. Vivía en plan de rica hacendada. Gozando entre sus convecinos, de todas las consideraciones y respetos. Una vida tranquila y reposada, feliz. Esa felicidad que da a los mortales el saber que todas las necesidades inmediatas y aún las remotas, están cubiertas.

Pues bien. La dama de nuestra historia tuvo conocimiento—por determinados documentos—que un antepasado suyo había emigrado a Madagascar. Que este emigrante fué un hombre heroico. Que tomó parte en las luchas surgidas entre los indígenas de aquellas lejanas tierras, demostrando siempre un valor extraordinario... Etcétera. La dama de Ulldacona conoció por aquel documento la historia del Virrey de la Isla de Santa María, que ya conocen mis lectores por las informaciones precedentes. Supo, también, que el Virrey había muerto en las Indias Inglesas, dejando una inmensa fortuna que—según testamento—había de ser repartida entre sus descendientes. Y comprobó, asimismo, documentalmente, que ella era uno de esos afortunados descendientes.

La dama de Ulldacona era muy impresionable. La lectura de los valiosos documentos la emocionó profundamente. Encendió en su

espíritu mediterráneo la temible llama de la ilusión. Se entusiasmó. En sueños y despierta, desde entonces centelleó constantemente ante sus ojos el oro del Virrey. Aquel oro que, según sus noticias, había dejado en las Indias Inglesas.

La dama de Ulldacona no pudo contener sus impulsos. No supo dominar sus entusiasmos. La voz del oro lejano la sugestionaba, la atraía irresistiblemente. Y llegó hasta tal punto su impaciencia que, un buen día, li- quidó ruinosamente todo su patrimonio y se embarcó hacia "tierra de negros", con algunos miles de duros en el seno y un viejo criado por compañía.

La dama de Ulldacona estuvo en las Indias Inglesas. En Calcuta. Buscó—sin valerse de ninguna recomendación ni conocer el inglés—alguna pista de la fabulosa herencia. No halló nada. Sus investigaciones en la India, duraron muchos meses. Hasta que—desorientada y desalentada—convencióse de que no le sería posible nunca dar allí con la herencia del Virrey. Pero este fracaso no la escarmentó. Desde Calcuta dirigióse a Madagascar. En aquella isla, ya francesa, se repitió su dolorosa y lamentable odisea. Fueron varios meses más de investigaciones, igualmente infructuosas. Unas investigaciones que—es necesario advertirlo—realizó siempre sin conocer, no ya las respectivas lenguas indígenas, ni siquiera el francés o el inglés que eran los idiomas oficiales.

La dama de Ulldacona acabó, naturalmente, la paciencia. Y, lo que es más lamentable, consumió, también, aquellos miles de duros que había cobrado al realizar malamente el patrimonio de sus mayores. Y lo apuró tanto que, cuando entró de nuevo en Ulldacona, la dama de nuestra historia ya no poseía ni el dinero necesario para atender a sus más apremiantes necesidades.

¿DONDE NACIO EL VIRREY?

—Puedo asegurarle—me dice este presunto heredero que ha sido mi mejor amigo en Ulldacona—que el Virrey Claudio Francisco Bonet nació en Alcanar. Esto es tan seguro como que su tío, el testador, nació en La Cenia. Ahora bien. Ocorre un hecho muy raro. Según los datos oficiales, en el Registro parroquial de Alcanar no aparece la inscripción correspondiente al bautismo del Virrey. Yo no he podido obtener el certificado de la partida de bautismo de Claudio Francisco Bonet. Sé de otros interesados que también lo han solicitado infructuosamente. El reverendo Cura párroco de Alcanar asegura que en aquel Registro no figura la inscripción bautismal del Virrey. A pesar de que, según dice, no falta en aquel Registro ningún tomo ni ningún folio...

—Entonces...

—Esto es precisamente lo sorprendente—me dice mi informador—. Porque yo tengo la convicción absoluta, la seguridad plena—basada en informaciones fidedignas y en hechos evidentes—de que Claudio Francisco Bonet nació en Alcanar. ¿Es que no fué bautizado? No llevo a creerlo. ¿Es que durante las turbulencias políticas del pasado siglo desapareció el tomo correspondiente a su inscripción? El reverendo Cura párroco de Alcanar lo niega. ¿Es que, abusando de la buena fe de los encargados del Registro, alguien ha sustraído la hoja correspondiente a la inscripción y la falta ha pasado por alto al actual Cura párroco?... Todo esto, ¿no le parece?, es misterioso... No está, realmente, muy claro. Es un enigma que yo intentaré esclarecer en mi próxima visita al reverendo Cura párroco de la villa de Alcanar.

LA "VOX POPULI" ACUSA

Esta tertulia de ciudadanos de Ulldacona, a donde me han llevado mis ansias informativas, explota también el tema del "Rey Bonet". Y mi presencia—la presencia del redac-

tor de LAS NOTICIAS—aviva la charla general. Generaliza la conversación y hace que cada contertullo abra la caja de sus recuerdos en obsequio del periodista.

—¿Que si existen los millones?—dice uno de ellos ante la pregunta dubitativa de otro—. De no ser cierta la existencia de la fabulosa fortuna no creo que se hubieran molestado poco ni mucho para practicar gestiones sobre este asunto, determinadas personas que yo sé. Unas personas que, sin duda alguna, conocisteis algunos de vosotros y de las cuales todos habéis oído hablar... ¿no? Recordaréis el caso en cuanto comience la historia...

Y relata—callando nombres y apellidos, que yo he averiguado después—las andanzas de dos personajes—políticos, por cierto—que allá por el año 1874 fueron a Londres—se ha dicho en la tertulia—para gestionar el cobro de los millones del Virrey. Dos personajes que, previamente, habían obtenido poderes notariales de varios presuntos herederos, para llevar a cabo su misión...

—Una misión—sigue diciendo aquel contertullo—que según confesión hecha a sus mandatarios, al regresar de Londres, por los dos ilustres personajes, fracasó rotundamente. No dió resultado alguno. "Eso—dijeron ellos—de la herencia del Virrey, es una fábula. Un cuento de chicos que no debe preocuparos más..." Pero, quiso la fortuna que los dos ilustres comisionados mejoraron notablemente—ostensiblemente—de posición, apenas hubieron regresado de Londres... ¡Y ya está! Mis padres—como lo habrán hecho los vuestros—me confiaron más de una vez que los dos ilustres personajes habían hecho su nueva fortuna en el breve viaje a Londres...

—Cierlo es—dice otro contertullo—. Yo he oído decir, a distintas personas que ya murieron de viejos, que alguien ha cobrado buena parte de los millones del "Rey Bonet"...

Esta es una acusación que lanza la "vox populi" y que el repórter se considera obligado a registrar.

EL PRECIADO TESTAMENTO

De nuevo a solas con mi amigo el más entusiasta y convencido de los presuntos herederos de Ulldacona, se me ocurre una pregunta:

—Pero ¿usted conoce el testamento del tío del Virrey?

—Sí, señor. Naturalmente, no conozco el original. Pero he tenido en mis manos, un momento, una copia del mismo.

—Que dice...

—No lo pude leer atentamente por falta de tiempo. No obstante, creo que coincide, en líneas generales, con lo publicado por ustedes...

—¿No me sería posible ver esa copia?

En este punto concreto—tan importante—este presunto heredero que ha sido en todo momento un hombre campechano, accesible y dispuesto a todo para servir al repórter, se manifiesta reservado. Hay, al parecer, muchas dificultades para complacerme. Sospecha que quien posee el documento no se prestaría a ponerlo en manos del periodista. Porque, quizás, no le conviniera la publicidad... Los intereses...

En fin. He deducido, lector, que el ciudadano que posee el testamento no tiene el menor deseo de servir tu curiosidad.

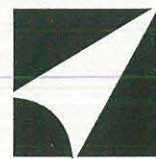
Creo que, por el contrario, hará cuanto esté en su mano para evitar que, por ahora, se haga público el sensacional documento. Sensacional y misterioso. Sin embargo, sospecho que los manejos del actual poseedor de esta copia del testamento del Virrey, serán inútiles. Porque, si es que el documento existe, no dudes, lector, de que los esfuerzos de la Prensa—y yo no descansaré hasta conseguirlo—lo pondrán ante tus ojos.

MIGUEL CAPUZ

Ulldacona, Julio.

Article aparegut al diari "Las Noticias" de 10 de juliol de 1930

PROGRAMES, REVISTES,
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
TALONARIS ALBARANS, FACTURES
TAPES D'ANELLES,
I TOT TIPUS D'IMPRESOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS

gràfiques
montsià

C/. Migdia, 9 - Tel. i Fax (977) 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

El legado se halla depositado en el Banco de Londres, y por edictos notariales de Inglaterra se manda buscar a todos los españoles que lleven de primer apellido Bonet, descendientes directos del caprichoso virrey». (El Heraldo de Madrid, dissabte 28 de maig de 1930).

Sobre aquesta llegenda existeixen algunes altres versions i també certes discrepàncies. Principalment, es discrepa sobre la quantia de la fortuna. Alguns donen la xifra de 75 milions de lliures i uns altres diuen que si eren 78 milions (Es tindran en compte els interessos acumulats?). Sobre el lloc on està dipositada la fortuna es diu concretament al periòdic Las Noticias de 3 de juliol de 1930 que no és al Banc de Londres, sinó en «cinco bancos ingleses, el de Londres entre ellos». És també aquest darrer periòdic el que aporta la notícia que en realitat el vertader causahavent no és Claudio Francisco Bonet de la Sènia ja que «éste había heredado la fabulosa fortuna -pocos años antes de su muerte- de su sobrino Francisco Bonet, nacido en Alcanar, de la misma provincia de Tarragona. No obstante, por el testamento incondicional del sobrino a favor de su tío, los actuales herederos de la enorme fortuna son los parientes del tío. Y de aquí deriva la desviación de los derechos a la herencia». Segons ens ha comentat Artur Lange d'Alcanar, resulta curiós el fet de comprovar com les diferents branques d'una família canareva que presumiblement tenen dret a cobrar part de l'herència del "rei Bonet" porten avui com a malnom o nom de casa el de "Vanita". Possiblement aquest renom podria procedir per deformació de les paraules vanitat, vanitós o vanar-se i així ho explicava Providència Navarro Valls, la tia de "Vanita", que va morir l'any 1990, la qual era néta de Miquel l'Estorer, un dels hereus canareus que

va fer el viatge a Londres per tal d'interessar-se pel tema de l'herència.

En una altra edició de Las Noticias, aquesta vegada del 17 de juliol de 1930 s'afegeix que també tindrien dret als milions de l'extravagant "rei Bonet" alguns ciutadans dels que porten els cognoms Adell, García i Fibla. Ens explica com Juan Gabriel Antonio Francisco Bonet Vidal va morir sense successió i que «a esta herencia también tendrían derecho los descendientes de las tres hermanas del padre del testador -María Esperanza, Flora y Francisca Ana- que llegaron a contraer matrimonio. Ahora bien, María Esperanza se casó con Antonio Fibla, Flora con José García Lleixà y Francisca Ana con Juan Adell Miralles. Tres apellidos distintos de Bonet -Fibla, García y Adell- que, aceptando la tesis tortosina, darían también un buen contingente de nuevos herederos a los millones del virrey».

Ulldecona és un dels pobles de la comarca on viuen presumptes hereus del "rei Bonet". A continuació reproduïm un dels reportatges que el periodista Miguel Capuz va publicar al periòdic Las Noticias el dia 10 de juliol de 1930, a través del qual coneixerem algunes de les emocionants anècdotes, peripècies, parlades i acusacions sobre aquest apassionant tema que van circular de boca en boca per la localitat, per les tertúlies de cafè i als rogles de veïns prenent la fresca.

Algunes d'aquestes anècdotes dels Bonets falduts, encara avui dia es poden escoltar, via oral, per boca d'algun descendent d'aquells que als anys trenta varen viure aquell huracà d'optimisme que va envair la comarca pels milions que s'havien de cobrar.

(continuarà)

NOTÍCIES DE LES ENTITATS

Club de Twirling Ulldecona

Un any més, el Club de Twirling va participar en els campionats provincials que es van realitzar en diferents poblacions de la província.

La primera prova puntuable per al campionat d'Espanya va tenir lloc el dia 28 de gener a Amposta i la segona els dies 9 i 10 de març a l'Ametlla de Mar, on el Club de Twirling d'Ulldecona es va desplaçar per tal de competir amb la resta de clubs participants, que eren els següents: C.T. Alfacs, C.T. Amposta, C.T. Mangraners, C.T. Móra la Nova, C.T. Santa Bàrbara i C.T. Ametlla de Mar.

D'aquestes dues proves van sortir unes puntuacions finals que eren les que donaven un campió provincial i l'opció de competir els tres primers al campionat d'Espanya:

3a DIVISIÓ

Individual Infantil

LAURA LÓPEZ	2ona Classificada
MIREIA FIGUERES	4a Classificada
MIREIA RUIZ	5a Classificada

Individual Cadet

ANNA VERICAT	2a Classificada
--------------------	-----------------

Individual Junior

MARISIN MAREMA	1a Classificada
JESSICA CASTELL	2ona Classificada
AINHOA CATALÁN	3a Classificada

Individual Senior

JUDITH LÓPEZ	2ona Classificada
ELISABET REVERTÉ	4a Classificada

Parelles Infantils

MIREIA F. i MIREIA R.	1a Classificada
----------------------------	-----------------

Parelles Cadets

ANNA V. i SANDRA B.	1a Classificada
LAURA L. i ANNA BELÉN R.	3a Classificada

Parelles Junior

MARISIN M. i SARA C.	4a Classificada
MARIA C. i MIREIA B.	5a Classificada

Parelles Senior

JUDITH L. i ANDREA R.	2a Classificada
----------------------------	-----------------

La nostra classificació en 3a Divisió fou la següent:

EQUIP INFANTIL: 1er Classificat
EQUIP JUNIOR: 1er Classificat
EQUIP SENIOR: 1er Classificat

2ona DIVISIÓ

Individual Junior

RUTH CABALLÉ	3a Classificada
NEUS GIL	4a Classificada
YOLANDA CABALLÉ	6a Classificada

Individual Senior

ANDREA RUBIO	4a Classificada
--------------------	-----------------

Parelles Junior

RUTH C. i YOLANDA C.	4a Classificada
NEUS G. i AINHOA C.	6a Classificada

La nostra classificació en 2ona Divisió fou la següent:
EQUIPS JUNIOR: 2ona Classificació
GRUP JUNIOR: 1a Classificació

Els tres primers classificats es van desplaçar els passats dies 6 i 7 d'abril a Castelló per tal de competir en l'XIè Campionat d'Espanya de Twirling Baton.

En aquest capionat participaven els següents clubs: C.T. Alfacs, C.T. Lucena, C.T. Atzaneta, C.T. Gornal, C.T. Ametlla de Mar, C.T. Blanes, C.T. Alcalá de Henares, C.T. Amposta, C.T. Lloreda Nord, C.T. Torresana, C.T. Santa Bàrbara, C.T. els Mangraners, C.T. Móra la Nova, C.T. Torreblanca i C.T. Ulldecona.

Es van obtenir unes bones classificacions.

Després de tots aquests triomfs el Club Twirling Ulldecona no va tenir ni un petit descans ja que va haver de seguir entrenant pel campionat de la copa d'Espanya que va tenir lloc el passat dia 9 de juny a l'Hospitalet, on va quedar 3er d'Espanya en la modalitat d'equips i grups.

De totes aquestes proves van escollir a dos membres del nostre club, per participar en el campionat del món, en un equip de la selecció espanyola. Aquest campionat es va celebrar els dies 6, 7, 8 i 9 d'agost a Gènova (Itàlia).

I amb aquest Campionat es va donar per acabada la temporada 95-96, però el Club Twirling Ulldecona segueix entrenant per a aconseguir molts bons resultats en la pròxima temporada.

A.R.

CAJA DE MADRID

CAJA D'ESTALVIS

Mes setembre/octubre

ARQUEOLOGIA

Fecha de emisió: 27 de Septiembre de 1.996.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Formato del sello: 40,9 x 28,8 mm. Dentado: 13 3/4.
 Valor postal: 30 y 30 pesetas. Efectos en pliego: 50
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tirada: 2,5 millones de cada sello.

La segona emissió d'aquesta sèrie consta de dos segells que presenten restes arqueològiques.

Segell de 30 ptes. La Naveta de Tudons, construcció prehistòrica més característica de l'illa de Mallorca. Datada entre els anys 2000 i 1500 a.C., es va utilitzar com lloc d'enterrament col·lectiu.

Segell de 30 ptes. Poblats del Cabezo de Alcalá, d'Azaila (Terol). El segell reproduïx les restes d'un temple romà situat a l'acròpolis i datat entre els anys 54 - 49 a.C.

EXFILNA '96

Fecha de emisió: 11 de Octubre de 1.996.
 Procedimiento de impresión: Calcografía y offset.
 Tamaño de la hoja bloque: 105 x 78 mm.
 Formato del sello: 28,8 x 40,9 mm. Dentado: 13 3/4.
 Valor postal: 130 pesetas. Papel: Estucado, engomado, mate y fosforescente. Tirada: 2 millones.

Entre els dies 11 i 19 d'octubre es va celebrar l'Exposició Filatèlica Nacional a Vitòria-Gasteiz. El segell emès, com és costum en full-bloc, ens ofereix dues imatges de la capital alavesa que es deuen als pintors Ignacio Díaz Ruiz i Juan José Urraca, tots dos naturals de Vitòria.

BIENES CULTURALES Y NATURALES PATRIMONIO MUNDIAL DE LA HUMANIDAD

Fecha de emisió: 25 de Octubre de 1.996.
 Procedimiento de impresión: Calco-grafta.
 Formato del sello: 33,2 x 49,8 mm. y 49,8 x 33,2 mm.
 Dentado: 13 3/4.
 Valor postal: 19, 30 y 60 ptas.
 Efectos en pliego: 12.
 Papel: Estucado, engomado, mate y fosforescente.
 Tirada: 5 millones.

La sèrie presenta tres llocs d'Espanya, inclosos en la *Lista de Bienes Culturales y Naturales* de 1.994.

El segell de 19 ptes. presenta el barri granadí d'El Albaicín, que conserva encara les característiques de l'antic barri musulmà, amb les seves cases encalades, carrers estrets i patis amb arbres i flors. El segell de 30 ptes. reproduïx una vista parcial de la plaça de Tiberíades de Còrdova, amb el monument al metge i filòsof jueu, Maimònides.

El segell de 60 ptes. representa el *Parque Nacional de Doñana* que ocupa una zona costanera de Huelva. Format per dunes, marismes, zones lacustres i monte baix, és una de les reserves biològiques més importants d'Europa.

AMÉRICA-UPAEP

Fecha de emisió: 15 de Octubre de 1.996.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Formato del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Dentado: 13 3/4.
 Valor postal: 60 pesetas.
 Efectos en pliego: 50.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tirada: 2,5 millones.

El tema comú d'aquest any, per als països que formen la Unió Postal d'Amèrica, Espanya i Portugal (UPAEP), és el de vestits típics masculins. Espanya ha triat per aquesta emissió el vestit charro, prototip de la indumentària tradicional salmantina.

GASTRONOMIA "TITO FARCIT"

En aquest número els oferim un plat típic de Nadal, que ens l'ha facilitat Mª Carmen Cucala, a qui li agraïm la seva cooperació.

- Unes hores abans de farcir-lo, hem d'agafar el tito i ruixar-lo amb els ingredients de la maceració.

- S'ofregim la ceba i els alls amb la mantega de porc sense que agafi color. Afegir la molla de pa escorreguda, les massanes tallades, les prunes, els pinyons i les panses. Sofregir a foc fort, treureu en una safata i reservar-ho.

- A la mateixa cassola, coureu les carns junt amb la cansalada i el fetge, tot passat per la picadora. Afegirem una copa de conyac, el líquid de la maceració del tito i dos ous.

- Seguidament afegir un poquet de canyella, nou "moscada" un puntet de clau en pols, sal i pebre.

- Mesclar-ho amb el que teníem reservat, barrejant tot molt bé, farcir el tito i cosir-lo.

- El posarem en una llanda de forn amb un poc de mantega de porc i les verdures per la salsa.

- L'enfornarem durant una hora aproximadament a mitjana temperatura i després a temperatura forta perquè agafi un color bonic.

- Quan les verdures estiguin cuites, les traurem.
 - El tito es servirà tallat a talls rodons i acompanyat de les verdures triturades i barrejades amb el caldo que ha quedat al coure el tito, tot servit en una salsera.

- Aquest farcit també queda molt bo en pollastre, però naturalment haurem de reduir les quantitats.

INGREDIENTS:

- 1 tito d'uns 4 Kg. desossat

PER MACERAR:

- 1 copa de conyac
- 1 copa d'oporto
- pebre i romaní molts
- sal

PER AL FARCIT:

- 1/2 Kg. de magre de porc
- 1/4 Kg. de "ternera"
- 150 grs. de cansalada fumada
- el fetge del tito
- 1 cullerada de mantega de porc
- 1 ceba molt picada
- 2 grans d'all
- 1/4 de massanes roges a daus
- 150 grs. de prunes remullades i picades
- 50 grs. de pinyons
- 100 grs. de panses
- canyella
- 150 grs. de molla de pa sucada en llet i clau en pols
- 2 ous
- nou "moscada"
- sal

PER LA SALSA:

- 1 patata
- 3 pastanagues
- 2 cebes grosses

El Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona, us desitja Bon Nadal i Felix Any Nou

Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Josep A. Lázaro Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

- Francesc Itarte Vericat
- Josep Lluís Cabañas Vidal
- Joan J. Roca Labernia
- Núria Ausensi Estellé
- Josep A. Lázaro Puente
- Isabel Bobes Castell
- Mª Cinta Caballer Meseguer

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTES:

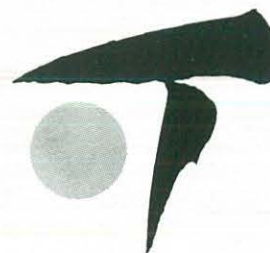
- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL I RECREATIU D'ULLDECONA.
 C.I.F. G - 43103332
 Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
 Tel. 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
 D.L.: T. 1227 - 1982

Imprimeix: gràfiques montsià

C/ Migdia, 9 - Tel./Fax (977) 57 31 60
 43550 ULLDECONA (Tarragona)

Caixa Tarragona